

да се докачагъ. Въ това сѫ майстори. Да се каратъ, да правятъ свади, за това сѫ майстори всички хора. Това е не само съ обикновенитѣ хора, но и съ религиознитѣ. Свѣтските хора се биятъ вънъ, по улицитѣ, а ралигиозните хора се биятъ вътрѣ, въ кѫщи. Нѣкой религиозенъ човѣкъ слѣдъ като набие жена си на общо основание, послѣ ще й каже: ще мълчишъ, нѣма да ме компрометирашъ нѣма да казвашъ, че те бия, защото азъ служа на Бога. Послѣ, ще намѣри нѣкой стихъ отъ Писанието, ще каже: женитѣ трѣбва да се подчиняватъ на мжжетѣ си. Тъй казва Господъ! Нѣкаждѣ пъкъ жената набие мжжа и послѣ цитира нѣкой стихъ отъ Писанието: мжжътѣ трѣбва да обича жена си; ако не я обича, бой, дърво му са пада. Това сѫ аргументи, доказателства, но физически. Казвамъ: дѣто мжжътѣ е силенъ, той налага, той цитирва стихове; дѣто жената е силна, тя налага, тя цитирва стихове. Какво се разрѣшава по този начинъ? — Нищо.

Писанието казва: „Богъ заповѣдва на слѣнцето да грѣе еднакво и на добритѣ, и на злитѣ.“ Подъ това слѣнце се разбира разумния животъ въ хората. Това слѣнце трѣбва да бѫде разумно, затова Господъ му заповѣдва да грѣе и за добритѣ, и за злитѣ хора. Ако това слѣнце не изгрѣваше, ако нѣмаше разумностъ въ свѣта, всички хора щѣха да се смразятъ, нѣмаше да има никакво развитие.

И тъй, когато става въпросъ за състояния, ние трѣбва да разбираме свойтѣ състояния. Има различни състояния, и ние трѣбва да знаемъ, постоянни ли сѫ тия наши състояния, или прѣходни. Прѣставете си, че имате едно прѣходно състоя-